

oppebie det Tidspunkt, som han har oppebiet. Det gaar nemlig, som meget rigtig bemærket af den ærede Ordfører, altid saaledes, at Bevægelse i Retning af Nedgaaen og Stigning af Renten i Begyndelsen er svag, men senere tiltager med stærkere Skridt, indtil Tiden vender, og at man derfor ikke just bør være alt for ivrig med strøg at konvertere, men at man bør oppebie et saadant Tidspunkt, da man kan konvertere paa bedst mulige Vilkaar. Nu er jeg overbevist om, at den høitærede Finansminister i saa Henseende har været overordentlig heldig med det Tidspunkt, han har valgt. Jeg har den Overbevisning, at der ikke har været noget andet Tidspunkt, hvor han kunde have naaet den Kurs, han har naaet, og jeg er ogsaa enig med den ærede Ordfører i, at i Dieblisset i det Mindste vilde han neppe kunne have naaet den Kurs, som er naaet. Den ærede Ordfører omtalte tre andre Stater, nemlig Sverrig, Norge og Holland, om hvilke det er bitterligt, at de have opnaaet en Del mindre end Danmark. Jeg skal nu ikke tale om Sverrig, som jo har opnaaet betydelig mindre, men selv de to andre Stater, som jo ikke ere komne saa længe før, men dog noget før Danmark, have opnaaet en Del mindre end Danmark, idet Holland, som jo har opnaaet mest, saa vidt jeg i dette Dieblisshuster — jeg har ikke Optegnelserne hos mig, og det er temmelig længe siden jeg saae dem — har opnaaet $\frac{3}{4}$ pCt. mindre end Danmark, medens Norge, saavidt jeg huster, har faaet 2 pCt. mindre end Danmark — det vil sige effektive — nominelt tror jeg nok, det sit noget mere, Sverrig har faaet betydelig mindre. Jeg nævner dette, fordi jeg i den Henseende er af den Mening, at det netop har været rigtigt, at den høitærede Finansminister ikke har været for ivrig med at søge Konvertering, men at han ogsaa, da det var aabenbart og tydeligt, at det nu vilde blive en meget fordelagtig Forretning, greb Dieblisset og sluttede Handelen, jeg maa bruge det Udtryk, paa saa extraordinært gode Vilkaar, som jeg virkelig tror, der er opnaaet.

Der er af mig i Forbindelse med et andet æret Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Dvermoes) stillet et lille Forslag til § 3. Det ærede Thing vil jo strøg se, at det i og for sig ikke har nogen Betydning med Hensyn til det egentlige Konverteringspørgsmaal. Det gaar jo ganske simpelt kun ud paa, at der af Statskassen skal udbetales en lille Sum aarlig til Løstelse for saadanne velgjørende Stiftelser og Legater, som blive stærkt berørte af denne Konvertering. Dette lille

Forslag — thi det er jo i og for sig af ringe Betydning for Statskassen i Sammenligning med Lovens egentlige Indhold — kommer ikke til de Herrer som et Forslag, der gjør Krav paa at betragtes saaledes, som om der derved udøvedes en Retfærdighedshandling, og det gjør heller ikke Krav paa, at man skal sige, at Billighed absolut fordrer det; thi det er ikke Tilfældet. Det kommer kun ganske simpelt til de Herrer som et lille Medlidenshedsforslag. Vi ønske at appellere til de Herrer's Hjertes i det Dieblis, vi vel Alle ere glade ved, at Staten tjener en saa betydelig aarlig Sum, og bede dem om at give denne ganske lille Sum for at raade Bod paa de Ulemper, som det ikke kan nægtes kunne være forbundne med dette lille Lovforslag for enkelte Stiftelser. Flere af disse Stiftelser og Legater have ligesom været nødt til at anbringe deres Penge i fgl. Obligationer, fordi dette har været fundatsmæssigt bestemt, og andre have, om de end ikke have været absolut nødt dertil, dog ment, og maasse ikke med Urette, at det i Alle Henseender vilde være den bedste Maade at anbringe deres Penge paa. Nu er det jo, som alle vide, saaledes med saadanne velgjørende Stiftelser og Legater, at Bestyrelserne regne saaledes: Vi have den og den aarlige Indtægt, og derefter fordele vi de Midler, vi have, til de Trængende, saa og saa meget til hver. Nu kan det ikke nægtes, at naar enten hele deres Indtægt eller en stor Del af den formindskes med omtrent $\frac{1}{5}$ aarlig, saa ville de komme i Forlegenhed, ikke at tale om, at mange af de fattige Mennesker, som nyde godt af disse Understøttelser, haardt kunne trænge til Alt, hvad de kunne faae. I ethvert Tilfælde vil det jo altid være heldigt, om de kunne faae Tid til at arrangere sig, faae Tid til at se Tiden lidt an, om det maasse ved Balance blandt Legatnyderne eller ved visse Forandringer eller paa anden Maade kan lykkes dem at oprette det, som er gaaet tilbage. Disse Stiftelser ville vistnok just ikke alle tage de nye kongelige Obligationer, naar de ikke ere nødt dertil, idet enkelte maasse nok ville gjøre Forsøg paa at udlane deres Midler f. Ex. i faste Eiendomme til 4 pCt. Rente, som jo nu vel kan siges at være det, hvortil de ere særlig henviste, men ogsaa der kunde det nok være, at det i Dieblisset vil vise sig at være lidt vanskeligt, navnlig for de mindre Summer, idet der, som vi jo Alle vide, netop i de første Terminer vil komme overordentlig mange Millioner paa vort lille Marked, som man vil søge anvendt til Laan til 4 pCt. i faste Eiendomme. Selv om disse Stiftelser altsaa